

Právo a judikatúra v praxi

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

1. **Smrť účastníka konania domáhajúceho sa určenia svojho vlastníckeho práva**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/90/2019 zo dňa 28. 9. 2021
2. **K podmienkam priznania tzv. abstraktného ušlého zisku podľa § 381 ObchZ**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/10/2018 zo dňa 28. 12. 2020
3. **Zánik členstva v družstve**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/48/2021 zo dňa 17. 3. 2022
4. **Nárok na odmenu za výkon funkcie člena a predsedu predstavenstva počas nepriaznivej finančnej situácie spoločnosti**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/91/2021 zo dňa 31. 1. 2023
5. **Sprístupnenie súkromnej komunikácie nadriadenému za účelom riešenia konania majúceho znaky stalkingu nie je neoprávneným zásahom do osobnostných práv**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/45/2022 zo dňa 1. 2. 2023
6. **Ponukovú povinnosť nemožno splniť rozoslaním ponuky voľného pracovného miesta na e-mail všetkým zamestnancom**
Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 10CoPr/7/2022 zo dňa 31. 1. 2023
7. **Dokazovanie na odvolacom súde**
Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/53/2020 zo dňa 25. 6. 2020
8. **Zmena evidenčného čísla vozidla a jej nenahlásenie Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. nenaplnuje znaky deliktu užívania ciest bez diaľničnej známky**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6S/44/2020 zo dňa 19. 1. 2023
9. **Nedostatok písomnej pracovnej zmluvy sám osebe nemôže zakladať porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 14S/25/2018 zo dňa 18. 4. 2019
10. **K osobe poškodeného, ak škoda vznikla výbermi a prevodmi z cudzieho účtu vďaka predloženiu falošného splnomocnenia banke**
Uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 6To/104/2022 zo dňa 16. 2. 2023
11. **K vypočúvaniu kontrolovaných osôb počas kontroly nelegálneho zamestnávania bez tlmočníka a nemožnosť overenia spôsobu, akým sa s nimi inšpektor dorozumieval**
Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 11S/45/2022 zo dňa 14. 3. 2023
12. **K možnosti zvrátenia rozhodnutia spoločníkov o zrušení spoločnosti**
Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/17/2023 zo dňa 30. 3. 2023
13. **K písomnej výzve dlžníka na plnenie ako podmienke pre vymáhanie záväzku voči ručiteľovi, ak dlžník zomrie**
Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 24CoCsp/3/2023 zo dňa 19. 4. 2023
14. **Členský podiel v bytovom družstve sa vydrží v trojročnej vydržacej dobe**
Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 8Co/3/2022 zo dňa 24. 4. 2023
15. **K možnosti náhrady nemajetkovej ujmy z titulu práva na ochranu osobnosti v prípade škody na zdraví či živote spôsobenej chráneným živočíchom**
Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/1/2023 zo dňa 20. 4. 2023

1. Smrť účastníka konania domáhajúceho sa určenia svojho vlastníckeho práva

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/90/2019 zo dňa 28. 9. 2021

Anotácia:

Dovolateľka v dovolaní uplatnila dovolací dôvod predstavovaný nesprávnym právnym posúdením veci (§ 421 C. s. p.) a v jeho rámci okrem iného namietala, že je tu daný dôvod prípustnosti dovolania (a inak aj jeho dôvodnosti) spočívajúci v tom, že tu ide o prípad potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.) i v otázke prípustnosti predmetnej žaloby o určenie vlastníckeho práva za situácie, keď spornú nehnuteľnosť mala podľa tvrdení žalobcov 1/ až 3/ nadobudnúť ich právna predchodkyňa.

Právna veta:

V prípade smrti účastníka domáhajúceho sa určenia svojho vlastníckeho, resp. spoluvlastníckeho práva a pokračovaní v konaní s jeho dedičmi, môže byť predmetom konania len určenie, že zomrelý bol v čase smrti vlastníkom, resp. spoluvlastníkom označenej veci. Je potrebné uviesť, že určovacou žalobou nemožno obchádzať dedičské konanie, preto predmetom určovacej žaloby mohlo byť len určenie, že právna predchodkyňa žalobcov 1/ až 3/ bola ku dňu smrti vlastníčkou/ podielovou spoluvlastníčkou označenej nehnuteľnosti (prípadne ešte, že vec patrí do dedičstva). V sporovom konaní o určenie vlastníckeho práva nemôže súd subsumovať osvedčenie nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcami v nespоровom dedičskom konaní.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Určenie vlastníckeho práva

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 132 ods. 1

2. K podmienkam priznania tzv. abstraktného ušlého zisku podľa § 381 ObchZ

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/10/2018 zo dňa 28. 12. 2020

Anotácia:

Dovolateľ uviedol, že právna otázka, ktorá v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR ešte nebola vyriešená súvisí s otázkou správnej aplikácie abstraktného ušlého zisku.

Žalobca v predmetnom spore uplatnil škodu vo forme tzv. abstraktného ušlého zisku, ktorá tzv. poškodeným akcionárom spoločnosti mala vzniknúť údajným porušením povinností pri povinnej ponuke vyplývajúcich zo zákona o cenných papieroch. Žalobca pri spôsobe stanovenia ušlého zisku vychádzal podľa jeho tvrdení z ustanovenia § 381 Obchodného zákonníka. Podľa dovolateľa súd prvej inštancie na základe nesprávneho právneho posúdenia prejednávanej veci vyhovel argumentácii žalobcu, keď vyslovil, že základ nároku žalobcu na uplatnený abstraktný ušlý zisk je dôvodný.

Právna veta:

- I. Keďže ušlý zisk a určenie jej výšky zatažuje poškodeného, tento sa týmto nachádza v zložitej dôkaznej situácii, z ktorého dôvodu mu zákon dal možnosť požadovať miesto ušlého zisku (skutočne), požadovať náhradu zisku, ktorý sa dosahuje spravidla v poctivom obchodnom styku za podmienok obdobným podmienkam porušenej zmluvy v okruhu podnikania, v ktorom podniká – obvyklý, tzv. abstraktný ušlý zisk.
- II. Abstraktný (obvyklý) zisk nie je možné priznať vtedy, ak by poškodený nemal nárok na ušlý zisk, teda ak by nebol býval dosiahol vôbec „svoj“ zisk. Z dikcie zákona totiž vyplýva, že poškodená strana môže požadovať abstraktný (obvyklý) zisk ako alternatívu namiesto skutočne ušlého zisku.
- III. Ustanovenie § 381 Obchodného zákonníka totiž uľahčuje iba spôsob výpočtu pri určení výšky abstraktného ušlého zisku, ktorého výšku vo forme skutočne ušlého zisku je možné zistiť iba obtiažne, resp. ju nie je možné s určitosťou stanoviť vôbec.
- IV. Z odôvodnení rozhodnutí konajúcich súdov je zrejmé, že tieto posudzovali v predmetnom spore uplatnený nárok poškodeného (žalobcu) v zmysle aplikácie § 381 Obchodného zákonníka o náhrade abstraktného ušlého zisku pri porušení povinností vyplývajúcich zo zákona o cenných papieroch škodcom (žalovaným), pričom základ abstraktného ušlého zisku a následne aj jeho výška, vychádza z hypotetických predpokladov a teoretických úvah, čo je v rozpore s právnym inštitútom náhrady abstraktného ušlého zisku, ktorého aplikácia je prípustná výlučne za situácie, kedy má poškodený nárok na skutočne ušlý zisk, avšak so zjednodušeným spôsobom výpočtu v abstraktnej (obvyklej) rovine. Nesprávne tak medzitýmnym rozsudkom dospeli konajúce súdy k záveru, že základ nároku je daný.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Náhrada škody, Ušlý zisk

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 379, § 381

3. Zánik členstva v družstve

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 50bdo/48/2021 zo dňa 17. 3. 2022

Anotácia:

Žalobca sa v konaní domáhal, aby súd vyhlásil uznesenie predstavenstva žalovaného o vylúčení žalobcu z členstva v Poľnohospodárskom družstve za neplatné. Žiadal, aby vyhlásil za neplatné uznesenie náhradnej členskej schôdze žalovaného o zamietnutí odvolania žalobcu a potvrdení vylúčenia žalobcu z družstva a uznesenie náhradnej členskej schôdze žalovaného čo odvolaní žalobcu z funkcie predsedu predstavenstva žalovaného. K vylúčeniu žalobcu z členstva žalovaného, došlo z tvrdeného dôvodu závažného poškodenia hospodárskych záujmov družstva úkonmi uskutočnenými žalobcom.

Právna veta:

Dovolací súd tak dospel k nasledujúcej interpretácii ustanovenia § 231 ods. 3 a 4 ObZ:

- I. Účinky zániku členstva v družstve pri vylúčení člena postupom podľa ust. § 231 ods. 3 veta prvá ObZ nastávajú okamihom doručenia rozhodnutia predstavenstva o vylúčení členovi družstva v prípade, že v primeranej lehote, alebo lehote určenej stanovami, nepodá odvolanie, ktoré má suspenzívny účinok.
- II. Rozhodnutie členskej schôdze o nevyhlásení člena na základe jeho odvolania (alebo rozhodnutie súdu o neplatnosti uznesenia členskej schôdze o vylúčení člena družstva) má tie účinky, že na člena družstva sa nahliada, akoby rozhodnutím predstavenstva nebol z družstva vylúčený, t. j. považuje sa za člena družstva aj v období od momentu doručenia rozhodnutia predstavenstva o vylúčení z družstva do dňa doručenia rozhodnutia členskej schôdze o nevyhlásení člena z družstva, resp. do dňa rozhodnutia súdu o neplatnosti rozhodnutia členskej schôdze o vylúčení člena družstva.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Vylúčenie člena družstva

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 421

4. Nárok na odmenu za výkon funkcie člena a predsedu predstavenstva počas nepriaznivej finančnej situácie spoločnosti

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 40bdo/91/2021 zo dňa 31. 1. 2023

Anotácia:

Žalovaný so žalobkyňou uzatvoril Zmluvu o výkone funkcie člena podľa § 66 ods. 3 Obchodného zákonníka. Podľa bodu 1.2. člen predstavenstva sa na základe tejto zmluvy zaviazal, že bude pre spoločnosť vykonávať všetky úkony, ktoré súvisia s výkonom funkcie člena predstavenstva, a to v mene spoločnosti a na jej účet a spoločnosť sa zaviazala mu za to platiť odmenu. Zároveň v bode 1.4. sa odkazovalo na to, že právne vzťahy neupravené touto zmluvou sa riadia primerane ustanoveniami: a/ mandátnej zmluvy upravenej v § 566 a nasl. Obchodného zákonníka s tým, že člen predstavenstva má postavenie mandatára a spoločnosť má postavenie mandanta, a b/ vnútorného poriadku o odmeňovaní členov orgánov spoločnosti schváleného zakladateľom spoločnosti pri jej založení dňa 12.12.2004 v znení jej dodatkov; že (bod 2.1.) člen predstavenstva je na základe tejto zmluvy povinný vykonávať svoju pôsobnosť s náležitou a odbornou starostlivosťou.

Právna veta:

- I. ...je nutné poukázať na podstatu mandátnej zmluvy, ktorá spočíva v tom, že ide o „zmluvu o vynaložení úsilia“ a nie o „zmluvu o výsledku“. ...Z pohľadu plnenia záväzkov je potom rozhodujúce, aby mandatár pri obstarávaní záležitosti postupoval predovšetkým s potrebnou odbornou starostlivosťou, rešpektoval mandantom udelené pokyny a konal v záujme mandanta. Mandatár nezodpovedá mandantovi za to, že ním očakávaný výsledok sa nepodarilo dosiahnuť. Čo sa týka odplaty platí, že strany sa môžu dohodnúť, že ak činnosť mandatára neprinesie očakávaný výsledok pre mandanta, nebude mať mandatár nárok na odplatu, ale potenciálne iba na úhradu nevyhnutne vynaložených nákladov. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dané sa netýkalo prejednávaneho prípadu.
- II. ...zlá ekonomická situácia nie je dôvod na nepriznanie odmeny, nakoľko mandatár v zmysle zákonnej úpravy ustanovenej v obchodnom zákonníku § 66 ods.3, 566 a nasl. ustanovení, ako aj v súlade so Zmluvou o výkone funkcie a Pravidlami odmeňovania (nastavených žalovaným), nezodpovedá za kladný hospodársky výsledok.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Obchodné spoločnosti/ zastupovanie právnickej osoby, Odmena konateľa/ zákonný zástupca podnikateľa

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Z. z. § 66 ods. 3, § 566

5. Sprístupnenie súkromnej komunikácie nadriadenému za účelom riešenia konania majúceho znaky stalkingu nie je neoprávneným zásahom do osobnostných práv

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/45/2022 zo dňa 1. 2. 2023

Anotácia:

Súd prvej inštancie mal za preukázané, že zo strany žalobcu ako vysokoškolského učiteľa dochádzalo k neustálemu, opakovanému kontaktovaniu žalovanej, ktorá bola v tom čase študentkou. Po postupnom narastaní tlaku, žalovaná dala v SMS-správach žalobcovi (ktoré súdu predložila) jasne najavo, že si neželá byť ním kontaktovaná, že toto správanie je otravné, chcela, aby jej dal pokoj a že pokiaľ sa tak neprestane, obráti sa na školu, políciu. Súd konštatoval, že povaha vzájomného vzťahu učiteľ – študent už sama so sebou nesie morálne štandardy a pravidlá, ktoré sú kľúčové. Žalobca v konaní nepoprel svoje neželané, neadekvátne správanie učiteľa voči žalovanej študentke. Počas konania sa fixoval len na skutočnosť, ktorú považoval za neoprávnenú, spočívajúcu v konaní žalovanej a teda jej postupe, že sa obrátila v prvom rade na štatutárny orgán, u ktorého hľadala pomoc ako študentka školy.

Právna veta:

- I. Žalobca v čase, keď pôsobil ako vysokoškolský učiteľ kontaktoval žalovanú, vtedy študentku, pričom obsahom ich vzájomná komunikácia mala prekračovať formu štandardnej komunikácie medzi vysokoškolským pedagógom a študentom. Táto komunikácia bola neskôr žalovanou odovzdaná rektorovi, a to bez súhlasu žalobcu po tom, čo žalobca mal žalovanú neustále kontaktovať a vyhľadávať jej osobu proti jej vôli, pričom túto situáciu sa snažila riešiť ako so žalobcom samotným, tak aj so sestrou žalobcu, avšak neúspešne. Preto sa žalovaná obrátila na rektora, ktorému predmetnú komunikáciu so žalobcom odovzdala a žiadala o pomoc pri riešení vzniknutej situácie. Následne podaním doručeným Krajskej prokuratúre podala trestné oznámenie na žalobcu. Trestné konanie proti obžalovanému je vedené na Okresnom súde Rožňava a doposiaľ nie je skončené.
- II. Odvolací súd podrobiac testu proporcionality uplatňovania práva žalobcu a ním tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti, v kontexte s právami žalovanej, dospel na základe konkrétnych okolností prípadu v zhode s názorom súdu prvej inštancie k jednoznačnému záveru, že nemožno konštatovať zásah do práv žalobcu chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka a tento vyhodnotiť ako neoprávnený.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Ochrana osobnosti

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 11, § 12

6. Ponuková povinnosť nemožno splniť rozoslaním ponuky voľného pracovného miesta na e-mail všetkým zamestnancom

Rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 10CoPr/7/2022 zo dňa 31. 1. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané na základe žaloby zamestnanca, ktorý namietal neplatnosť výpovede z pracovného pomeru danej pre nadbytočnosť, pričom dôvodom tejto neplatnosti malo byť nesplnenie ponukovej povinnosti zamestnávateľa. Zamestnanec sa o voľnom mieste u zamestnávateľa dozvedel formou e-mailu, ktorý zamestnávateľ rozosielať v rámci internej pošty všetkým svojim zamestnancom. Takto vykonanú ponuku práce však nepovažoval za splnenie zákonnej ponukovej povinnosti, pretože podľa neho by mala mať formu adresného návrhu dohody o preradení na inú prácu. Zatiaľ čo súd prvej inštancie sa s názorom zamestnanca stotožnil, zamestnávateľ s ním naopak nesúhlasil. V odvolaní uviedol, že aj e-mailovú ponuku treba posúdiť ako splnenie ponukovej povinnosti, nakoľko bola zamestnancovi doručená do jeho dispozičnej sféry a tým pádom nemusel pracovnú ponuku aktívne vyhľadávať na inzertnom portáli či na inom mieste určenom pre zverejňovanie informácií o voľných pracovných miestach širšiemu okruhu adresátov.

Krajský súd Bratislava sa však v rozhodnutí o odvolaní stotožnil s názorom zamestnanca. V zmysle jeho rozhodnutia je teda ponuková povinnosť zamestnávateľa splnená len vtedy, keď tento osloví zamestnanca s tým, že priamo jemu ponúka dohodu o preradení na inú prácu.

Právna veta:

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie, že doručenie emailu všetkým zamestnancom, v ktorom žalovaný prostredníctvom svojej zamestnankyne oznámil voľné pracovné miesto gastro špecialistu, nie je splnením ponukovej povinnosti, a na zdôraznenie správnosti tohto záveru dodáva, že okrem toho, že je zamestnávateľ povinný pred daním výpovede dostatočne určiť vymedzenie druhu ponúkanej práce, je povinný zdôrazniť, že ide o ponuku pred daním výpovede, a preto mail, ktorý adresoval žalovaný všetkým svojim zamestnancom, ktorým im oznámil existenciu voľného miesta, nie je možné považovať za splnenie ponukovej povinnosti vo vzťahu k žalobcovi, ktorému dal žalovaný výpoveď z pracovného pomeru.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Výpoveď daná zamestnávateľom, Ponuková povinnosť pri výpovedi

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 311/2001 Z.z. – § 63 ods. 2

7. Dokazovanie na odvolacom súde

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/53/2020 zo dňa 25. 6. 2020

Anotácia:

Z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 CSP) vyplýva, že dovolateľ v súvislosti s nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, namietal porušenie procesných ustanovení odvolacím súdom, a to, že svoje rozhodnutie založil na výsledkoch dokazovania súdu prvej inštancie, avšak s opačnými skutkovými závermi bez toho, aby dokazovanie zopakoval, čo považuje žalobca za prekvapivé.

Právna veta:

Odvolací súd sa síce mohol odchyliť od skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ale len vtedy, ak by dokazovanie zopakoval sám (§ 384 ods. 1 CSP). Len pri zachovaní takéhoto postupu mohol pristúpiť k hodnoteniu zopakovaných dôkazov, vykonaných na pojednávaní zákonom predpísaným spôsobom a vyvodiť z nich prípadne iné skutkové zistenia a iné skutkové závery, než k akým dospel súd prvej inštancie. Hodnotiť dôkazy môže totiž len súd, ktorý ich vykonal. Odvolací súd preto nemôže prehodnocovať dôkazy vykonané súdom prvej inštancie bez toho, aby ich sám riadne zopakoval (R 64/66, R 92/68). Táto povinnosť súdu je zároveň procesným právom strany a jej porušenie, vzhľadom na jej rozhodujúci význam pre dosiahnutie spravodlivého rozhodnutia, zakladá porušenie práva na spravodlivý proces.

Právna oblasť: Civilné právo procesné

Právny inštitút: Dovolanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 160/2015 Z. z. – § 124 ods. 1, § 384 ods. 1

8. Zmena evidenčného čísla vozidla a jej nenahlásenie Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. nenapĺňuje znaky deliktu užívania ciest bez diaľničnej známky

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6S/44/2020 zo dňa 19. 1. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané na základe správnej žaloby prevádzkovateľa vozidla, ktorému bola uložená pokuta za to, že nezabezpečil splnenie povinnosti úhrady diaľničnej známky. Prevádzkovateľ sa proti uloženiu pokuty bránil argumentom, že diaľničná známka vzťahujúca sa k vozidlu bola uhradená, ale v priebehu jej platnosti došlo k zmene evidenčného čísla vozidla, pričom neohlásenie uvedenej zmeny zákon ako delikt nevymedzuje. Pre uloženie pokuty teda podľa jeho názoru nestačí, ak mu je uvedená povinnosť uložená všeobecnými podmienkami správcu výberu úhrady diaľničnej známky. Správny orgán na argumentáciu žalobcu nepristúpil a zastával stanovisko, že ak aj zo zákona vyplýva, že diaľničná známka sa vydáva „na evidenčné číslo“, je namieste uloženie sankcie, pokiaľ toto nemožno v systéme stotožniť so zaplateným poplatkom.

Krajský súd Prešov však dal za pravdu žalobcovi. Svoje rozhodnutie oprel o posúdenie splnenia jednotlivých znakov skutkovej podstaty príslušného správneho deliktu a uzavrel, že v danej situácii chýba objasnenie objektu deliktu, ktorým je fiškálny záujem štátu. Ak do neho nebolo (ne)konaním žalobcu zasiahnuté, nemožno ho ani sankcionovať za správny delikt.

Právna veta:

- I. Počas platnosti ročnej diaľničnej známky došlo iba k zmene evidenčného čísla toho istého vozidla s VIN číslom vyššie uvedeným z ev.č. C. na ev.č. C., pričom žalobca správneho orgánu prvého stupňa predložil v priebehu administratívneho konania osvedčenie o evidencii časť II. (technický preukaz). Zdôraznil, že sa jedná o identické vozidlo s rovnakým VIN číslom, pri ktorom došlo iba k zmene evidenčného čísla počas platnosti ročnej diaľničnej známky. Uvedené vozidlo nezmenilo majiteľa. Došlo len k zmene evidenčného čísla toho istého osobného motorového vozidla.
- II. Na objasnenie a sankcionovanie predmetného správneho deliktu musia byť obligatórne naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty správneho deliktu – subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka (a to kumulatívne), pričom v prípade, že by čo i len jeden znak skutkovej podstaty nebol objasnený, nemožno potom hovoriť o správnom delikte. Ak pri niektorej časti skutkovej podstaty existujú pochybnosti o jej existencii a nebola preukázaná pochybnosť, uplatní sa zásada in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného). Z povahy správneho deliktu podľa § 10a ods. 1, ods. 2 k § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. vyplýva, že objektom skutkovej podstaty správneho deliktu, teda spoločensky chráneným záujmom, je fiškálny záujem štátu manifestovaný v povinnosti prevádzkovateľa vozidla zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou správou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky. V konaní bolo jednoznačne preukázané z obsahu administratívneho spisu, že povinnosť úhrady diaľničnej známky, teda fiškálny záujem štátu, nebol dotknutý. Objekt skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 10a ods. 1, ods. 2 k § 4 ods. 2 zákona č. 488/2013 Z. z. nie je naplnený, tzn. že nie sú naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty správneho deliktu, a teda nejde o správny delikt. Sankcionované nie je porušenie povinnosti prevádzkovateľa vozidla vyplývajúcej z Všeobecných obchodných podmienok správcu výberu úhrady diaľničnej známky – zmena údajov v evidencii úhrady diaľničnej známky, ale sankcionované je užívanie vymedzených úsekov ciest bez úhrady diaľničnej známky.

Právna oblasť: Finančné právo, Poplatkové právo, Doprava

Právny inštitút: Diaľničná známka

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 488/2013 Z.z. – § 4 ods. 2, § 5 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. c), § 10a ods. 1, ods. 2

9. Nedostatok písomnej pracovnej zmluvy sám osebe nemôže zakladať porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 14S/25/2018 zo dňa 18. 4. 2019

Anotácia:

Rozsudok bol vydaný v konaní proti rozhodnutiu vo veci uloženia pokuty za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania, ktoré podľa príslušného inšpektorátu práce spočívalo v tom, že fyzická osoba pre inú fyzickú osobu – podnikateľa vykonávala závislú prácu. Zamestnávateľ však nedokázal v priebehu kontroly predložiť písomnú pracovnú zmluvu, na ktorej by sa nachádzal podpis zamestnanca a tvrdil, že táto bola uzatvorená ústne, resp. konkludentne. K porušeniu zákazu nelegálneho zamestnávania podľa názoru zamestnávateľa dôjsť nemohlo, pretože zamestnanca riadne prihlásil k odvodovej povinnosti v sociálnej aj zdravotnej poisťovni. Správne orgány tvrdili, že zamestnávateľ zákaz porušil, pretože nemal dovoliť fyzickej osobe výkon práce, dokiaľ z jej strany nedošlo k riadnemu prejavu vôle, ktorým by bola pracovná zmluva uzatvorená v písomnej forme.

Krajský súd Trnava argumentácii zamestnávateľa v postavení žalobcu prisvedčil, keď vyložil, že Zákonník práce v prvom rade nesankcionuje nedostatok písomnej formy pracovnej zmluvy neplatnosťou. Zároveň zdôraznil, že z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty deliktu spočívajúceho v porušení zákazu nelegálneho zamestnávania je dôležitá najmä skutočnosť, či zamestnávateľ prihlási zamestnanca k odvodovej povinnosti.

Právna veta:

- I. Krajský súd poukazuje, že podľa § 42 Zákonníka práce pracovný pomer môže vzniknúť iba na základe pracovnej zmluvy. Požadovanou náležitosťou prejavu vôle uzavrieť pracovnú zmluvu je jeho písomná forma. Nedodržanie písomnej formy pracovnej zmluvy nemá však za následok neplatnosť zmluvy, čo vyplýva z ust. § 17 ods. 2 zákonníka práce.
- II. Účelom zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní je to, aby nedochádzalo zo strany zamestnávateľov k zamestnávaniu zamestnancov tzv. „na čierno“, čo však nie je prípad ktorý je predmetom tohto konania, keďže žalobca svojho zamestnanca riadne prihlásil k odvodovej povinnosti na príslušnej sociálnej a zdravotnej poisťovni, teda plnil si zákonnú povinnosť legalizácie uzatvoreného právneho vzťahu vo vzťahu k orgánom štátnej správy.
- III. Pracovnoprávny vzťah vznikol tým, že žalobca zveril zamestnancovi nákladné motorové vozidlo, prideloval mu prácu, kde z tohto vzťahu je jednoznačná danosť vôle oboch strán smerujúca k založeniu pracovnoprávneho pomeru a súčasne tohto zamestnanca aj riadne zaevidoval v odvodovej povinnosti na sociálnej a zdravotnej poisťovni.

Právna oblasť: Pracovné právo

Právny inštitút: Nelegálne zamestnávanie, Nelegálna práca

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 82/2005 Z.z. – § 2 ods. 2 písm. a), § 3 ods. 2
125/2006 Z.z. – § 19 ods. 2 písm. a) bod č. 1

10. K osobe poškodeného, ak škoda vznikla výbermi a prevodmi z cudzieho účtu vďaka predloženiu falošného splnomocnenia banke

Uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 6To/104/2022 zo dňa 16. 2. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v trestnej veci týkajúcej sa zločinu podvodu, ktorý bol (okrem iného) spáchaný tým, že si obžalovaný previedol vo svoj prospech peňažné prostriedky z cudzieho účtu. Realizoval to vďaka tomu, že zamestnancom banky predložil splnomocnenie na disponovanie s peniazmi na predmetnom účte, na ktorom bol sfalšovaný podpis majiteľa účtu a tiež osvedčovací doložka o pravosti tohto podpisu. Konanie bolo posúdené ako zločin podvodu, pričom v rozhodnutí bolo konštatované, že vyvedením finančných prostriedkov z cudzieho účtu je poškodená priamo banka. Banka s takýmto posúdením jej postavenia nesúhlasila. V odvolaní uviedla, že nemôže byť poškodenou, pretože si u nej majiteľ ani nepodal reklamáciu na podvodné transakcie a následne si účet zrušil; skutočným poškodeným je podľa nej naopak práve majiteľ účtu, ktorý prišiel v dôsledku podvodu o peniaze.

Krajský súd Košice však argumentáciu banky neuznal. Zdôraznil, že v zmysle § 709 ObchZ sa prostriedky pripísané v prospech bežného účtu stávajú vlastníctvom banky a majiteľ účtu má len pohľadávku voči banke na ich výplatu. Škoda teda vznikla vo sfére banky, ktorá má tým pádom aj postavenie poškodeného.

Právna veta:

- I. Slovenská sporiteľňa sa necíti byť poškodenou stranou nakoľko majiteľom finančných prostriedkov na osobnom účte u C. E. je výlučne C. E., pričom finančné prostriedky nikdy neboli majetkom banky.
- II. Krajský súd trvá na svojich predchádzajúcich záveroch vyslovených vo svojom rozhodnutí zo dňa 31.5.2022 pod sp.zn. 6To/34/2021, pričom opätovne naviac poukazuje na znenie § 709 Obchodného zákonníka, podľa ktorého peňažné prostriedky pripísané v prospech bežného účtu sa stávajú majetkom resp. vlastníctvom banky, pričom majiteľ bežného účtu má pohľadávku voči banke na výplatu týchto finančných prostriedkov, t.j. tieto finančné prostriedky na bežnom účte nie sú vo vlastníctve majiteľa účtu, ale vo vlastníctve banky. Toto rozlišovanie má význam najmä v prípade bankrotu banky, pri zriadení záložného práva k tejto majetkovej hodnote a pod.

Právna oblasť: Obchodné právo, Občianske právo hmotné, Trestné právo hmotné

Právny inštitút: Zmluva o bežnom účte, Náhrada škody

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 708, § 709, § 757
300/2005 Z.z. – § 124, § 221

11. K vypočúvaniu kontrolovaných osôb počas kontroly nelegálneho zamestnávania bez tlmočníka a nemožnosť overenia spôsobu, akým sa s nimi inšpektor dorozumieval

Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 11S/45/2022 zo dňa 14. 3. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o žalobe, ktorou žalobca napadol zákonnosť protokolu z inšpekcie práce. Protokol sa opiera o zistenie, že žalobca porušil zákaz nelegálneho zamestnávania tým, že mal využívať závislú prácu cudzích štátnych príslušníkov bez toho, aby u neho boli v riadnom pracovnom pomere či obdobnom pracovnom vzťahu; formálne s nimi bola uzatvorená zmluva o spolupráci a v SR mali povolenie na podnikanie. Žalobca poukázal na to, že za kľúčový dôkaz svedčiaci o nelegálnom zamestnávaní bola považovaná zápisnica spísaná s kontrolovanými osobami, ktoré boli gruzínskej národnosti. Ich vypočutie však nebolo realizované v gruzínskom, ale v ukrajinskom a ruskom jazyku. Inšpektor sa bránil, že dopytované osoby sa vyjadrili, že ukrajinskému jazyku rozumejú. Žalobca však namietal, že ich porozumenie sa obmedzovalo len na jednoduchšie formulácie a nemohli tak spoľahlivo identifikovať rozdiely, podľa ktorých by bolo rozlíšené, na základe akého právneho vzťahu sa zdržiavali na pracovisku žalobcu. Žalovaný správny orgán uviedol, že osoby museli rozumieť otázkam, nakoľko sa v pracovnom prostredí v SR pohybujú už viac rokov a keďže sa vyjadrili, že ukrajinčine rozumejú, mal za to, že tlmočník do ich materinského jazyka v danom prípade nie je potrebný.

Krajský súd Trenčín dal za pravdu žalobcovi. Konštatoval, že bez toho, aby bolo možné dostatočným spôsobom bez akýchkoľvek pochybností prijať záver, že kontrolované fyzické osoby boli skutočne schopné sa ku kontrolovaným skutočnostiam riadne vyjadriť v jazyku, ktorý pre uvedený účel ovládajú na dostatočnej úrovni, nemôže protokol obstáť ako zákonný.

Právna veta:

Kontrolované fyzické osoby, ktoré sú cudzími štátnymi príslušníkmi a sú gruzínskej národnosti, boli vypočúvané v ukrajinskom jazyku a nie v ich materinskom jazyku. Navyše táto skutočnosť nie je overiteľná ani z administratívneho spisu, pretože zápisnice o podaní vysvetlenia s kontrolovanými osobami sú len v slovenskom jazyku, čiže správny súd nemôže preskúmať, či otázky, ktoré boli kontrolovaným osobám kladené, boli položené v ukrajinskom alebo v inom jazyku a z obsahu spisu nie je zjavné ani ako sa s kontrolovanými osobami inšpektor práce dorozumieval bez prítomnosti tlmočníka. Táto zásadná skutočnosť – podanie informácií prostredníctvom kontrolovaných osôb, na základe ktorej žalovaný založil Protokol a následne Dodatok č. 1 k Protokolu, ktorým nariadil odstrániť žalobcovi zistené nedostatky, nebola zrealizovaná zákonným spôsobom, keď k podaniu informácií nebol prizvaný tlmočník a osoby podávajúce informácie sú cudzími štátnymi príslušníkmi gruzínskej národnosti. Správny súd v tejto súvislosti hodnotí námietku žalobcu o vypočúvaní kontrolovaných osôb bez prítomnosti tlmočníka za dôvodnú.

Právna oblasť: Pracovné právo, Správne právo

Právny inštitút: Nelegálne zamestnávanie, Inšpekcia práce

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 82/2005 Z.z. – § 2, § 3, § 5
125/2006 Z.z. – § 12 ods. 1 písm. b), § 14

12. K možnosti zvrátenia rozhodnutia spoločníkov o zrušení spoločnosti

Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/17/2023 zo dňa 30. 3. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v nadväznosti na snahu obchodnej spoločnosti o zvrátenie jej zrušenia a likvidácie, ku ktorým došlo na základe rozhodnutia spoločníkov. Súd odmietol vykonať navrhované výmazy súvisiace s likvidáciou spoločnosti s odkazom na to, že pôvodné znenie ust. § 68 ods. 12 ObchZ, ktoré zvrátenie rozhodnutia spoločníkov o zrušení spoločnosti a jej vstupe do likvidácie umožňovalo, bolo z ObchZ vypustené bez náhrady. Navrhovateľ v námietkach uviedol, že absenciu výslovnej úpravy umožňujúcej zvrátenie zrušovacieho rozhodnutia treba vykladať v súlade s tým, že každý môže konať, čo nie je zakázané.

Krajský súd Banská Bystrica sa k názoru navrhovateľa nepriklonil. V odôvodnení rozhodnutia vyložil, že ak právna úprava výslovne upravuje situáciu, v ktorej dochádza k zvráteniu zrušenia spoločnosti (v súvislosti so zrušením spoločnosti uplynutím času), avšak ohľadom možnosti negácie rozhodnutia spoločníkov o zrušení spoločnosti mlčí, je potrebné (a to aj s prihliadnutím na vypustenie pasáže, ktorá zvrátenie rozhodnutia spoločníkov v minulosti pripúšťala) prijať záver, že negácia rozhodnutia spoločníkov o zrušení spoločnosti ich následným rozhodnutím možná nie je.

Právna veta:

Ak pri novej úprave inštitútu zrušenia obchodnej spoločnosti a na to nadväzujúcej novej úprave inštitútu likvidácie spoločnosti, zákonodarcu upravil negovanie účinkov zrušenia spoločnosti uplynutím času, na ktorý bola založená, tak zo skutočnosti, že pri zrušení spoločnosti rozhodnutím spoločníkov alebo príslušného orgánu spoločnosti tak neurobil, vyplýva, že tak urobiť nechcel, a teda zákonodarcovi šlo o to, aby rozhodnutie spoločníkov alebo príslušného orgánu spoločnosti o zrušení spoločnosti nebolo možné zrušiť, t.j. aby nebolo možné negovať účinky zrušenia spoločnosti s likvidáciou rozhodnutím spoločníkov alebo príslušného orgánu spoločnosti.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Zrušenie spoločnosti

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 513/1991 Zb. – § 68, § 125 ods. 1 písm. i)

13. K písomnej výzve dlžníka na plnenie ako podmienke pre vymáhanie záväzku voči ručiteľovi, ak dlžník zomrie

Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 24CoCsp/3/2023 zo dňa 19. 4. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané na základe žaloby, ktorou sa veriteľ domáhal plnenia záväzku z úverovej zmluvy voči ručiteľke. Dlžníkom bol manžel ručiteľky, ktorý sa zaviazal splatiť úver v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou; následne však zomrel bez právneho nástupcu, pretože dedičia dedičstvo odmietli a neexistovala ani osoba, ktorá by pokračovala v podnikateľskej činnosti dlžníka po jeho smrti. Súd 1. inštancie uviedol, že vzhľadom na uvedené okolnosti nebolo potrebné zasielať dlžníkovi výzvu na plnenie, ktorú zákon vyžaduje k tomu, aby veriteľ mohol vymáhať záväzok od ručiteľa. Ručiteľka teda bola súdom 1. inštancie zaviazaná plniť v súlade s žalobou. V podanom odvolaní však namietala proti posúdeniu povinnosti vyzvať dlžníka na plnenie a argumentovala, že veriteľ mohol túto povinnosť splniť voči zákonným dedičom do doby, kým dedičstvo neodmietli a následne voči štátu.

Krajský súd Trnava dal ručiteľke za pravdu. Uviedol, že podľa zákona nemá smrť dlžníka za následok ani zánik peňažného záväzku ani automatickú splatnosť dlhu. Ďalej vyložil, že keďže následky odmietnutia dedičstva nastávajú ku dňu smrti poručiteľa, nemalo by doručenie výzvy zákonným dedičom požadované účinky. Za predpokladu, že dedičstvo nadobudol štát, by však mal veriteľ výzvu doručiť práve štátu. Súd sa zároveň distancoval od názoru vyplývajúceho z odbornej literatúry, že v prípade smrti dlžníka sa nevyžaduje pred požadovaním plnenia od ručiteľa doručenie výzvy do sféry dlžníka; rozhodnutie súdu 1. inštancie teda zmenil tak, že žalobu voči ručiteľke zamietol s ohľadom na jej predčasnosť.

Právna veta:

V právnej teórii sa vyskytol aj názor, že „pre prípad smrti, resp. zánik dlžníka bez právneho nástupcu, vychádzajúc z teórie, že právo nemožno vykladať prísne formalisticky, sme toho názoru, že pre vznik nárokovateľnosti splnenia povinnosti ručiteľom, nebude výzva potrebná“ (Števček M. a kol., Občiansky zákonník II., komentár, Praha: C. H. Beck, 2015, str. 1900), avšak odvolací súd sa s uvedeným názorom nemôže stotožniť. Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúceho ručenie nevyplýva zánik povinnosti veriteľa písomne vyzvať dlžníka na splnenie dlhu. Ak by odvolací súd pripustil opačný výklad, došlo by k situácii, kedy by veriteľ bol oprávnený požadovať od ručiteľa plnenie v podstate kedykoľvek, bez splnenia zákonných podmienok, čím by došlo k popretiu účelu zabezpečovacieho prostriedku formou ručenia.

Právna oblasť: Občianske právo hmotné

Právny inštitút: Ručenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 548 ods. 1

14. Členský podiel v bytovom družstve sa vydrží v trojročnej vydržacej dobe

Rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 8Co/3/2022 zo dňa 24. 4. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v konaní o určenie, že žalobca je členom bytového družstva s právom nájmu družstevného bytu. Žalovaný sa bránil tvrdením, že v procese nadobúdania členského podielu v družstve konal v dobrej viere v správnosť postupu pracovníkov bytového družstva a keďže je dobromyseľným držiteľom, vydržal právo k členskému podielu v trojročnej vydržacej dobe. Žalobca s takýmto posúdením dĺžky vydržacej doby nesúhlasil; poukázal pritom na prelomový nález Ústavného súdu ČR, sp.zn. IV. ÚS 2000/18, na základe ktorého by sa vydržacia doba členského podielu v bytovom družstve mala posudzovať ako desaťročná vydržacia doba potrebná pre nadobudnutie nehnuteľnosti, nakoľko sa podiel vždy spája s konkrétnym bytom slúžiacim ako obydlie.

Krajský súd Prešov však s žalobcom nesúhlasil. V odôvodnení rozhodnutia vyložil, že názor Ústavného súdu ČR nemôže aplikovať, pretože:

- podiel je len súhrnom práv a povinností, ktoré nie sú (na rozdiel od vlastníckeho práva k nehnuteľnosti) evidované vo verejnom registri,
- postavenie člena bytového družstva je v porovnaní s postavením vlastníka slabšie, po splnení zákonných predpokladov ho možno napr. z družstva vylúčiť,
- na nadobudnutie podielu zákon nekladie také prísne formálne podmienky ako na nadobudnutie nehnuteľnosti.

Na základe uvedeného skonštatoval, že predmetné rozhodnutie Ústavného súdu ČR nebude mať vplyv na jeho rozhodovaciu činnosť a pridrží sa stanoviska, že doba potrebná pre vydržanie členského podielu v bytovom družstve je trojročná.

Právna veta:

- I. Pre posúdenie toho, či členský podiel v bytovom družstve možno vydržať v trojročnej alebo desaťročnej vydržacej dobe, je nevyhnutné vyriešiť otázku charakteru členského podielu v bytovom družstve. Členský podiel nie je možné považovať za vec nehnuteľnú, nakoľko predstavuje súhrn práv a povinností člena v družstve, ktorých vlastníctvo nie je evidované v katastri nehnuteľností a ani inom verejnom registri. Zákon č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (Katastrálny zákon) neupravuje povinnosť zapisovať do katastra nehnuteľnosti, či už vkladom, záznamom alebo poznámkou, členský podiel v bytovom družstve. Z toho je potrebné logicky vyvodiť, že členský podiel v bytovom družstve charakter nehnuteľnosti nemá.
- II. Za situácie, ak členský podiel v bytovom družstve nemá charakter nehnuteľnosti, na vydržanie tohto členského podielu je potrebné aplikovať trojročnú vydržaciu dobu.

Právna oblasť: Občianske právo hmotné

Právny inštitút: Vydržanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 40/1964 Zb. – § 134

15. K možnosti náhrady nemajetkovej ujmy z titulu práva na ochranu osobnosti v prípade škody na zdraví či živote spôsobenej chráneným živočíchom

Rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/1/2023 zo dňa 20. 4. 2023

Anotácia:

Rozhodnutie bolo vydané v spore o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej sa voči štátu domáhali pozostalí po usmrtenom členovi rodiny z dôvodu zásahu do ich práva na ochranu osobnosti. K usmrteniu došlo v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej výskytom chráneného živočícha (medveda hnedého) na pozemnej komunikácii. Súd 1. inštancie náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu priznal s tým, že jeho zodpovednosť za túto nemajetkovú ujmu oprel o príslušné ustanovenia zákona o ochrane prírody a krajiny upravujúce náhradu škody spôsobenú chránenými živočíchmi. Štát ale v podanom odvolaní namietal, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v uvedených prípadoch nie je možné priznať, pretože zákon o ochrane prírody a krajiny obsahuje osobitnú úpravu rozsahu náhrady škody, ktorú nemožno rozšíriť o nároky z porušenia práva na ochranu osobnosti.

Krajský súd Žilina s odvolateľom súhlasil a rozhodnutie súdu 1. inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol. Priklonil sa k názoru, že pri ujme spôsobenej chráneným živočíchom sa možno domáhať len nárokov striktnie vymedzených v zákone o ochrane prírody a krajiny. Svoje stanovisko odôvodnil najmä tým, že iný výklad by bol voči štátu neprimerane prísny. Súd tiež akcentoval nutnosť zniesť určité riziko vyplývajúce z prvku náhody – v tomto smere poukázal na to, že k škodám pomerne bežne dochádza aj pričinením nechránených živočíchov, za ktoré sa osobitná zodpovednosť nekonštruuje.

Právna veta:

- I. Žalobkyne sa svojou žalobou domáhali voči žalovaným náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K zásahu do ich práva na ochranu osobnosti malo dôjsť usmrtením ich blízkej osoby – manžela a otca, ku ktorému došlo následkom dopravnej nehody.
- II. V zmysle záverov vyšetrovania, príčinou nehodového deja a vzniku dopravnej nehody u všetkých vodičov bola vytvorená prekážka z technického hľadiska náhla – medvedica na ceste. Medzi účastníkmi bolo nesporným, že v danom prípade sa jedná o chráneného živočícha, ktorý požíva zvláštnu ochranu v rámci ochrany prírody a krajiny.
- III. Ustanovenie § 97 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. vymenúva konkrétne prípady, kedy štát na seba preberá zodpovednosť za škodu spôsobenú chráneným živočíchom. Keďže sa jedná o rozmanité druhy živočíchov (šelmy, vtáky, obojživelníky, hmyz, atď.), účelom náhrady škody a úmyslom zákonodarcu podľa názoru odvolacieho súdu bolo odškodnenie následkov, ku ktorému dochádza konaním toho ktorého chráneného živočícha v súvislosti so zabezpečením si potravy, ochranou teritória, resp. z jeho agresívnej povahy a pod. Takémuto výkladu podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá doslovný text ust. § 97 ods. 1 citovaného zákona, ktorý vymenováva škody, napr. na včelstvách, rybníkoch, zdraví a pod. Pokiaľ i žalovaný 2/ čiastočne uhradil náhradu škody (nad rámec svojich povinností), táto skutočnosť nemá vplyv na právne posúdenie veci i vzhľadom na jeho obranu v tomto konaní.

Ochrana prírody a krajiny je v záujme celej spoločnosti, a preto iný výklad citovaného zákonného ustanovenia by bol podľa názoru odvolacieho súdu neprimerane tvrdým voči štátu i s prihliadnutím na to, že v praxi nie je výnimkou, že dochádza k stretu dopravných prostriedkov i s nechránenými živočíchmi (napr. dopravné lietadlo s nechráneným vtáctvom a pod.).

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Náhrada škody, Ochrana osobnosti, Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch

Súvisiace predpisy a ustanovenia: 543/2002 Z. z. – § 97 ods. 1, § 100
40/1964 Zb. – § 13